31993R2958

L 267/4 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 28.10.1993

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2958/93

z dnia 27 października 1993 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93 w odniesieniu do szczególnych uzgodnień dotyczących dostaw niektórych produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2019/93 z dnia 19 czerwca 1993 r. wprowadzające szczególne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego, dotyczące niektórych produktów rolnych ([1]), w szczególności jego art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3813/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. w sprawie jednostki rozliczeniowej i kursów przeliczeniowych, jakie mają być stosowane do celów wspólnej polityki rolnej ([2]), w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

środki częściowo finansowane przez Sekcję Gwarancji EFOGR, które mają na celu uwzględnienie, w odniesieniu do dostaw niektórych wspólnotowych produktów rolnych, wyjątkowego położenia geograficznego mniejszych wysp Morza Egejskiego, składają się ze świadczeń w formie ryczałtowej stawki pomocy w odniesieniu do dostaw tych produktów, w ramach przewidywanego bilansu dostaw, pomoc jest dostosowywana w stosunku do oddalenia różnych grup wysp korzystających z niej;

skutki świadczeń przyznawanych w formie pomocy, mającej na celu pokrycie wyższych lokalnych kosztów obrotu, muszą być odzwierciedlone w cenach płaconych przez użytkowników końcowych; greckie władze muszą przyjąć właściwe środki w celu ustalenia ich skutków;

lokalne spożycie produktów rolnych korzystających ze wspólnotowej pomocy pociąga za sobą zakaz ponownych wysyłek takich produktów do innych części Wspólnoty oraz ich wywozu do państw trzecich w postaci nieprzetworzonej lub po przetworzeniu; w tym celu muszą zostać przyjęte specjalne środki kontroli; greckie władze są zobowiązane do przyjęcia niezbędnych środków w celu zapobieżenia ponownym wysyłkom i wywozowi danych produktów oraz, w miarę potrzeby, nałożyć w odniesieniu do nich kary;

władze administrujące powinny mieć do dyspozycji niezbędne instrumenty do zapewnienia, iż uzgodnienia w sprawie dostaw są stosowane zgodnie z ich przeznaczeniem, którym są regularne dostawy produktów użytkownikom oraz przekazywanie świadczeń lokalnym konsumentom; w tym celu władze odpowiedzialne za wykonywanie procedur dostaw muszą ustalić odstępy czasu, w których produkty mają być dostarczane, oraz ich ilości, w związku z dostępnymi rynkami zbytu na te produkty;

uzgodnienia w sprawie dostaw mogą być stosowane w oparciu o pozwolenie na przywóz przewidziane w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3719/88 ([3]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1963/93 ([4]); wydanie tego dokumentu, zwanego dalej „świadectwem pomocy", z zastrzeżeniem wniesienia przez wnioskodawcę zabezpieczenia równego 20 % kwoty pomocy odpowiadającej przyznanej ilości;

powinien istnieć system wspólnotowych kontroli dotyczących środków podjętych przez władze greckie w celu zapewnienia, że są one właściwie wykonywane; w tym celu należy ustanowić przepis dotyczący okresowego powiadamiania Komisji;

procedury przyjęcia zasad stosowania rozporządzenia (EWG) nr 2019/93 nie zostały zakończone w okresie w nim ustanowionym; dlatego niezbędne są przepisy tymczasowe w celu przyznania pomocy w 1993 r.; dlatego przepisy niniejszego rozporządzenia powinny być stosowane niezwłocznie;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ustala się ryczałtową stawkę pomocy określoną w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, dla wszystkich produktów określonych w jego Załączniku, na poziomie:

— 15 ECU/tonę dla przesyłek na wyspy z grupy A określonych w załączniku I,

— 30 ECU/tonę dla przesyłek na wyspy z grupy B określonych w załączniku II.

([1]) Dz.U. L 184 z 27.7.1993, str. 1.
([2]) Dz.U. L 387 z 31.12.1992, str. 1.
([3]) Dz.U. L 331 z 2.12.1988, str. 1.
([4]) Dz.U. L 177 z 21.7.1993, str. 19.

2. Jednakże w przypadku owoców i warzyw kwoty pomocy, określone powyżej, zostaną obniżone zgodnie z art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, jak od 1994 r.

3. Pomoc wypłacana jest na pisemną prośbę zainteresowanej strony oraz po przedstawieniu świadectwa pomocy, w których należycie dokonano odpowiednich wpisów.

Władze greckie ustanawiają terminy przedkładania wniosków o świadectwa oraz mogą przewidzieć specjalny druk wniosku.

4. Wniosek musi być wniesiony nie później niż 12 miesięcy od daty wpisów, z wyjątkiem przypadku siły wyższej. Jeśli zostanie wniesiony po upływie tego okresu, lecz w ciągu następnych sześciu miesięcy, pomoc wypłacana jest w wysokości 85 % mającej zastosowanie.

Pomoc jest wypłacana przez władze greckie nie później niż dwa miesiące po dniu, w którym wniosek został wniesiony, z wyjątkiem:

a) przypadków siły wyższej;

lub

b) przypadku gdy rozpoczęto postępowanie administracyjne w sprawie uprawnienia do pomocy. W takich przypadkach wypłata ma miejsce dopiero po uznaniu uprawnienia.

5. Świadectwo pomocy należy sporządzić na druku pozwolenia na przywóz określonym w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 3719/88.

Artykuł 8 ust. 3 i 5, art. 9, 10, 13–16, 19, 20 i 21, art. 24–31 i 33–37 rozporządzenia (EWG) nr 3719/88 stosuje się, z potrzebnymi zmianami, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

6. Wpis „Świadectwo pomocy grupy A" lub „Świadectwo pomocy grupy B" jest drukowane lub stawiana jest pieczęć z jego treścią w polu 20 (specjalne dane szczegółowe) świadectwa.

Skreśla się pola 7 i 8 świadectwa.

7. Świadectwo pomocy wydawane jest na prośbę zainteresowanych stron, z zastrzeżeniem ilości przewidzianych w prognozie bilansu dostaw, przez władze wyznaczone przez Grecję. Władze greckie mogą ustalić termin wydania świadectwa.

8. Wydanie świadectwa pomocy uwarunkowane jest wniesieniem zabezpieczenia, którego wysokość jest równa 20 % stosowanej kwoty pomocy.

Jeśli we wnioskach przekroczone zostaną ilości dostępne na dany okres, ilości wnioskowane obniża się przez zastosowanie standardowego współczynnika redukcji.

9. Świadectwo pomocy przedstawiane jest władzom miejsca przeznaczenia w tym samym czasie, co produkty, do których się odnosi. Władze greckie dokonują odpowiednich wpisów w świadectwie pomocy.

10. Dowód wykorzystania świadectwa pomocy dostarczany jest w ciągu 30 dni następujących po wygaśnięciu okresu ważności świadectwa, z wyjątkiem przypadku siły wyższej.

Artykuł 2

Stawką, jaką należy stosować do przeliczania pomocy, określonej w art. 1 ust. 1, na walutę krajową, jest rolniczy kurs przeliczeniowy stosowany w dniu, w którym odpowiednie ilości zostały zaksięgowane w ciężar pomocy przez władze greckie.

Artykuł 3

1. W przypadku przekazania produktu lub świadectwa innej stronie posiadacz świadectwa pomocy zawiera w kontrakcie klauzulę gwarantującą, że korzyści ze świadczeń zostaną przeniesione na użytkownika końcowego.

Taka klauzula zawierana jest we wszelkich kolejnych umowach odnoszących się do produktu.

2. Władze greckie podejmują wszelkie właściwe kroki w celu sprawdzenia, czy świadczenia z przyznanej pomocy zostały przeniesione.

3. W przypadku gdy świadczenia nie zostały przeniesione, władze greckie:

— odzyskują całość lub część przyznanych świadczeń od posiadacza świadectwa pomocy,

— mogą, zależnie od tego, w jakim stopniu obowiązki nie zostały wypełnione, tymczasowo lub całkowicie ograniczyć lub zawiesić prawo składania wniosku o świadectwa pomocy.

4. Do celów ust. 3 tiret pierwsze:

— uznaje się, że posiadacz świadectwa pomocy otrzymał przyznane świadczenie,

— przyznane świadczenie jest równe kwocie pomocy.

Artykuł 4

1. Władze greckie przyjmują środki niezbędne dla zapobieżenia powtórnej wysyłce do innych części Wspólnoty oraz wywozu do państw trzecich produktów przetworzonych bądź nieprzetworzonych, objętych uzgodnieniami w sprawie dostaw, oraz powiadomią Komisję o tych przepisach nie później niż dnia 1 lutego 1994 r.

2. Do celów ust. 1 ponowna wysyłka produktów do miejsc przeznaczenia znajdujących się poza wyspami grupy A lub grupy B stanowi ponowną wysyłkę do innej części Wspólnoty.

Artykuł 5

Władze greckie powiadamiają Komisję najpóźniej do ostatniego dnia każdego miesiąca o następujących danych odnoszących się do poprzedniego miesiąca, według produktów:

— ilości, w stosunku do których złożono wnioski o świadectwa pomocy,

— liczba przypadków niewykorzystania świadectw pomocy oraz związane z nimi ilości,

sporządza oddzielnie dla każdego odbiorcy grupy wysp.

Artykuł 6

Pomoc dotycząca ilości produktów, podana w szacunkowym bilansie dostawy na 1993 r, zwiększana jest, drogą rekompensat i zwrotów kosztów dostawy, o kwotę równą 50 % ustanowionej ryczałtowej stawki pomocy; zwiększenie stosuje się do przesyłek wysłanych najpóźniej do dnia 31 grudnia 1993 r.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 października 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz wysp i „nomos" należących do grupy A:

(artykuł 1)

— Thassos,

— Samotraka,

— Sporades,

— Kythira,

— Antikythira,

— Amoliani,

— wyspy z nomosu Evia, z wyjątkiem wyspy Evia,

— następujące wyspy z nomosu Cyklad:
  — Kea
  — Kythnos
  — Giaros
  — Andros
  — Tinos
  — Syros
  — Mykonos
  — Dilos
  — Rinia.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz wysp i „nomos" należących do grupy B:

(artykuł 1)

— Nomos Dodekanisa,

— Khios,

— Lesbos,

— Samos,

— wyspy z nomosu Cyklad niezaliczone do grupy A.